

ЯК ФОРМУВАТИ ІННОВАЦІЙНУ ОСОБИСТІТЬ?

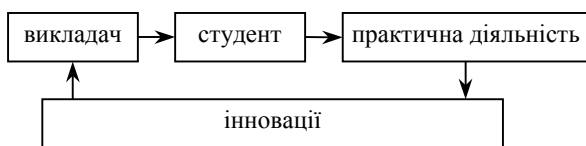
Університетська освіта не може бути іншою, ніж інноваційна. Тому формування інноваційної особистості має стати «свята святих». Однак саму суть інноваційної особистості слід розчленувати на складові і не розглядати як щось узагальнене, безадресне.

В університеті інноваційними мають бути викладач і студент. Лише в їх взаємодії можна сформувати інноваційну особистість, як продукт інноваційної діяльності університету. Отже, викладач-інноватор — це носій таких нововведень та інновацій, які мають формувати саму суть фахівця ХХІ століття.

В свою чергу інноватор-студент — це той індивідуум, який не просто засвоює інноваційний поступ викладача, а здатний його імплементувати, трансформувати в конкретні дії та уподобання (навички) своєї майбутньої фахової діяльності.

Ми повинні привчити студента до того, що економічна освіта є безперервна, а диплом — це лише офіційне свідчення і визнання його, як номінанта на ділового фахівця. А ось інноватором він стане лише тоді, коли крок за кроком буде поглиблювати свої знання.

Завдання університетської освіти з точки зору формування інноваційної особистості можна подати, на нашу думку, таким чином:

Відтак, щоб сформувати інноваційну особистість, у нашому розумінні, варто в рамках університету та, в першу чергу, випускних кафедр здійснити наступне:

1. Якомога швидше відійти від школярства у викладанні та засвоєнні дисципліни. В навчальному процесі має домінувати пошуковий, творчий, продуктивний, а не репродуктивний, відтворювальний характер. Лекції викладача повинні носити оглядово-проблемний характер з визначенням дискусійних положень. Адаптивному засвоєнню знань має слугувати семінарсько-практичне заняття, на якому будуть відпрацьовуватись практичні навички, а також (друга половина заняття) обговорюватися дискусійні питання.

2. Очевидно слід також дещо змінити спрямування навчально-методичного та комп'ютерного забезпечення при підготовці до занять, написанні рефератів, курсових та дипломних робіт. В цьому відношенні слід запобігати простому компілятивному підходу, а вимагати від викладачів та студентів елементів пошуковості, творчості.

3. При проведенні поточного модульного контролю необхідно імплементувати не репродуктивні, а ситуаційно-пошукові завдання комплексного характеру.

4. Тематика дипломних робіт у першу чергу має охоплювати сьогоденні проблеми національної економіки і бути підпорядкованою науковій тематиці кафедри.

5. Формуванню інноваційної особистості в студентському середовищі має також слугувати студентська наукова творчість, якій слід придати чіткий мотиваційний характер (зарахування доповіді як курсової роботи, певні преференції при вступі в магістратуру та аспірантуру тощо).

Звичайно, це далеко не повна відповідь на зазначену проблему, але і ці пропозиції мають заслуговувати на увагу.

*С. В. Калабухова, канд. екон. наук, доц.,
кафедра обліку в кредитних і бюджетних
установах та економічного аналізу*

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ІННОВАЦІЇ В ПРОЦЕСІ АКТИВІЗАЦІЇ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Підсумковим результатом розвитку науки та високотехнологічних галузей у ХХ столітті стало формування в економіках провідних країн світу нового механізму саморозвитку — національних інноваційних систем, у рамках яких зароджуються і реалізуються інновації. Незважаючи на національні відмінності, загальною рисою усіх без винятку національних інноваційних систем є лідерство у забезпеченні трьох пріоритетів розвитку: науки, освіти та наукомісткого виробництва. Однією із національних інноваційних систем України, яка потребує впровадження нових інноваційних технологій для забезпечення означених пріоритетів економічного розвитку, є система вищої освіти.

Слід підкреслити, що система вищої освіти України внаслідок постійних реформ, посиленої комерціалізації та відсутності сис-